

Zprávy z farnosti

07/2009

Během církevního roku prožíváme různá údobí, která nám pomáhají prohlubovat náš život víry. Doba adventní, vánoční, postní, velikonoční a tzv. mezidobí. To nechceme oddělovat od normálního života. Život a víra, to spolu úzce souvisí. A nyní máme před sebou dva měsíce, které každoročně silně zasahují do našeho života. Jsou to prázdniny a s tím spojená doba dovolených. Jak prožijeme tyto týdny? Měly by nám pomoci se zotavit, obnovit jak po stránce tělesné, tak ale i po stránce duchovní. Člověk je tajuplná harmonie těla a duše. Obojí potřebuje občerstvení. Myslete proto na to až budete plánovat, jak prožít jednotlivé dny. Většinu máte jistě již promyšlenou, ale možná, že přece jen zůstávají ještě bílá místa. Co takhle duchovní cvičení? Mají místo ve vašich plánech? Jestli se to nepodaří letos, příští rok na to určitě nezapomeňte.

Požehnání pro letní zotavenou vyprošuje

P. František

Úmysly Apoštolátu modlitby na rok 2009

Na každý měsíc jsou vyhlášovány úmysly Svatého otce k modlitbě za potřeby církve a za misie. Čeští a moravští biskupové k nim přidávají třetí úmysl za církev a obyvatele v České republice. Přípravu textů má na starosti P. František Brázdil, SJ, z olomoucké rezidence.

ČERVENEC

1. Aby křesťané na Středním východě mohli žít svou víru v plné svobodě a byli nástrojem pokoje a smíření.
2. Aby díky svědectví všech věřících v každé zemi světa byla církev semenem a jádrem smíření a sjednocení lidstva v jednu Boží rodinu.
3. Aby setkání charismatické konference otevřelo dveře mnoha srdcí pro mocné působení Ducha Svatého.

texty byly převzaty z www.jesuit.cz

Zahájení Roku kněží

Sv. otec Benedikt XVI. vyhlásil Rok kněží. Děje se tak u příležitosti 150. výročí úmrtí sv. Jana Marie Vianneye, kněze, faráře z Arsu a patrona kněží v duchovní správě. Tento světec vynikal apoštolskou horlivostí a opravdovou pastýřskou péčí o spásu duší. Svou obětavostí a neúnavnou službou ve zpovědnici dokázal proměnit zapadlou francouzskou vesničku Ars z mrtvé farnosti v živé společenství křesťanů. Právem tedy může být i patronem tohoto roku.

Rok kněží začal o letošní slavnosti Nejsvětějšího Srdce Ježíšova (19. června) a skončí 19. června 2010. Během této doby chce církev znovu zdůraznit důležitost a nenahraditelnost kněžské služby a lépe objasnit poslání kněze pro místní křesťanské společenství i celou Církev. Tento rok má být i časem intenzivní modlitby za kněze a za nová kněžská povolání!

Důvod, proč je Rok kněží ohraničen právě slavnostmi Nejsv. Srdce Ježíšova, je prostý: vystihuje se tím podstata kněžské služby, a sice podobat se Kristu – dobrému Pastýři. Kněz má být pastýřem Božího lidu podle Kristova Srdce, zjevovat Jeho lásku...

P. Pavel Lacina

Kněží v Děčíně I

Seznam kněží působících v děčínské farnosti je pořázen z farní kroniky, kterou založil P. Martin Davídek za svého zdejšího působení.

P. Ant. Sedlák

... -1552	Martin Laurentius (za vlády rytířů z Büнау, horlivých šířitelů protestantismu, musel z fary odejít)
1559-...	Andreas Seyfert - luteránský pastor Gabriel Stange - luteránský pastor Fabian Starck - luteránský pastor

Děčín - Podmokly

		Martin Boreck - luteránský pastor
		Thomas Crusio - luteránský pastor
		Urban Killer - luteránský pastor
... -1625		Georg Eger - luteránský pastor
1627-1627		Kristian Arnim von Arendt - luterský diakon
1635-1652		Johann Reckma, holandský benediktýn (kostel vypálen Švédy)
1652-1685		jezuíté z Chomutova
1677-1710		Michael Koch
1710-1727		Johann Georg Hampl
1727-1740		Ferdinand Hegenbart
1740-1741		Antonín Kuchelský u Restagova
1741-1771		Georg Friedrich svobodný pán Wilczek z Gutlandu a Hulcina
1749		<i>při velkém požáru města vyhořel i kostel sv. Václava a Blažeje, bohoslužby přeneseny do chrámu sv. Kříže</i>
1771-1779		Hermann svobodný pán Henniger z Ebergu (dokonč. obnova)
1779-1779		Václav Chlumčanský z Přestavlk a Chlumčan (pozdější pražský arcibiskup)
1779-1809		Karel Pompe
1809-1816		August Wankel
1816-1845		Johann Niklas
1846-1864		Josef Kalubner
1864-1883		Konrad Pohl
1883-1910		Anton Kropsbauer
1910-1945		Josef Usler, Theodor Trompeter
1946-1950		Vojtěch Bartoš SJ
1950-1951		P. Vlastimil Punčochář
1951-1952		P. Karel Kvítek
1951-1952	K	P. Stejskal, kaplan
1951-1952	K	P. Pohl, kaplan
1952-1978		P. Antonín Danišovič OFM
...	K	P. Dr. Joklík OFM, kaplan
1978-1990		P. Benno Rössler
1990-1995		P. Pavel Jančík
1993-1993	K	P. Jaroslav Gajdošík, kaplan
1994-2001	K	P. Jan Fexa, kaplan
1995-2003		P. Pavel Procházka
2002-2002	K	R. D. Jarosław Kuziemko
2003-2005		R. D. Martin Davídek
2005-2007		R. D. Antoni Kośmidek
2007-2009		R. D. Antonín Sedlák
2009-...		R. D. Tomáš Kuba

Poslední změna je k 1. 7. 2009, kdy R. D. Tomáš Kuba je jmenován administrátorem farnosti - děkanství Děčín I a excurendo administrátorem farností Arnoltice, Hřensko, Huntířov, Nebočady a Těchlovice ve vikariátu děčínském.

Vysvětlivky: K = kaplan

Pozn.: Budu rád, pokud mě upozorníte na chyby, případně doplníte uvedené údaje. R. S.

Kněží v Děčíně IV

Podle matrik lze u nás hledat od roku 1950, ale je to trochu zmatené.

F. J.

1950-1954	F/A	P. Karel Kvítek , vikář
1950-1952	K	P. Bedřich Lehmann
1950-1951	V	P. Vlastimil Punčochář
1951-1952	K	P. Josef Stejskal
1952-1952	K	P. Jan Pohl
1952-1952	V	P. Jan Danišovič
1952-1954	V	Prof. Dr. P. Antonín Purkhart , biskupský vikář v. v.
1953-1953	V	P. Karel Soukup , biskupský rada
1954-1967	F/A	P. Jaroslav Drábek
1954-1954	K	P Václav Sikyta
1954-1954	V	P. Jan Joklík , profesor
1967-1990	F/A	P. Mojmír Melan , kanovník
1973-1973	K	P. Viktor Maretta , administrátor v Nebočadech
1974-1974	K	P. Pavel Jančík , administrátor v Nebočadech
1976-1982	K	P. František Jirásek
1984-1984	K	P. Jan Bahník
1990-...	F/A	P. František Jirásek , farář
2006-2006	K	P. Artur Šcana

Vysvětlivky: **F/A** = farář, administrátor; **K** = kaplan; **V** = výpomoc

Pozn.: Budu rád, pokud mě upozorníte na chyby, případně doplňte uvedené údaje.

oba přehledy podle podkladů zpracoval R. S.

Cyril a Metoděj

Svatí bratři Cyril (827-869) a Metoděj (815-885), známí jako apoštolové Slovanů, se narodili v Soluni (Thessalonica). Přestože patřili do hodnostářské rodiny, zřekli se světských ctností a stali se kněží.

Žili v klášteře na Bosporu, když je Chazarové poslali do Konstantinopole pro křesťanského učitele. Byl vybrán Cyril a jeho bratr ho doprovázel. Naučili se chazarštinu a změnili mnoho lidí.

Brzy po misi Chazarů následovala žádost Moravanů o evangelického kněze. Němečtí misionáři mezi nimi již pracovali, ale neúspěšně. Moravané si přáli učitele, který je může naučit číst a vést bohoslužbu v slovanské řeči. Díky znalosti jazyka byli vybráni pro tuto práci právě Cyril a Metoděj. Při přípravách Cyril vynalezl písmo a s pomocí Metoděje přeložil Evangelium a potřebné liturgické knihy do slovanštiny. Na Moravu odešli bratři v roce 863 a pracovali zde čtyři a půl roku. I přes úspěch na ně Němci pohlíželi s nedůvěrou. Za prvé proto, že přišli z Konstantinopole, kde byl obecný rozkol, za druhé proto, že vedli bohoslužby ve slovanštině.

Proto byli bratři předvoláni do Říma papežem Mikulášem I., který však zemřel před jejich příchodem. Jeho následník, papež Hadrián II., je přijal vlídně. Přesvěd-

člen jejich pravověrností schválil jejich misijní činnost, posvětil slovanskou liturgii a vysvětil Cyrila a Metoděje na biskupy. Cyril se však na Moravu nevrátil. Zemřel v Římě 4. února 869.

Na žádost moravských princů Rostislava a Svatopluka a slovanského prince Kocela z Panonie, papež Hadrián II. vytvořil arcidiecézi Morava a Panonie, nezávislou na německé církvi a ustanovil Metoděje jejím arcibiskupem. V roce 870 král Ludvík a německý biskup povolali Metoděje na církevní sjezd v Řezně. Zde byl sešazen a zatčen. Po třech letech byl osvobozen na příkaz papeže Jana VIII. a znovu ustaven arcibiskupem moravským.

Se zapálením začal šířit víru mezi Čechy a také mezi Poláky na Severní Moravě. Brzy ale byl povolán do Říma znovu v důsledku obvinění německého kněze Wichinga, který zpochybnil jeho pravověrnost, a nesouhlasil s použitím slovanštiny při liturgii. Papež Jan VIII. však na žádost posvětil slovanskou liturgii, avšak s nařízením, že svatá mše musí být čtena nejdříve v latině a pak ve slovanštině. Wiching byl mezitím jmenován jedním ze sufragánů biskupa Metoděje. Pokračoval v odporování svému metropolitovi a šel až tak daleko, že psal padělané papežské listy. Papež ale byl přesvědčen, že byly falešné. Metoděj šel v té době do Konstantinopole a s pomocí několika kněží ukončil překlad Písma svatého, s výjimkou Knihy Makabejské. Přeložil také „Nomocanon“, tj. řecké církevně-civilní právo. Metodějovi nepřátelé nepřestávali útočit. Jeho zdraví bylo podlomeno vleklým bojem a zemřel 6. 4. 885, doporučující jako svého nástupce Gorazda, moravského Slovana, který byl jeho žákem.

Původně byl svátek Sv. Cyrila a Metoděje oslavován v Čechách na Moravě 9. března, ale papež Pius IX. toto datum změnil na 5. července. Papež Lev XIII., svým encyklickým „Grande Munus“ („velký dar adresovaný všem“) ze dne 30. září 1880 rozšířil svátek pro celou církev. Latinská církev, na rozdíl od té ortodoxní, slaví svátek Sv. Cyrila a Metoděje 14. února.

podle www.novinite.com přeložila Martina Radkova

Svatý stolec potvrdil cestu Benedikta XVI. do České republiky

Papež Benedikt XVI. dne 30. 5. 2009 přijal ve Vatikánu prezidenta České republiky Václava Klause. Tiskové středisko Svatého stolce při této příležitosti poprvé oficiálně zveřejnilo termín a místo letošní třetí zahraniční cesty papeže Benedikta XVI.:

„Papež Benedikt XVI. přijal pozvání prezidenta republiky a České biskupské konference a vykoná apoštolskou cestu do České republiky ve dnech 26. až 28. září 2009, během které navštíví Prahu, Brno a Starou Boleslav.“

Podzimní návštěva České republiky bude třináctou zahraniční apoštolskou cestou Benedikta XVI. během jeho čtyřletého pontifikátu.

Po audienci u Svatého otce se prezident Václav Klaus setkal se státním sekretářem Svatého stolce, kardinálem Tarcisiem Bertonem, a arcibiskupem Dominiquem Mambertim, sekretářem pro vztahy se státy. „Během srdečného rozhovoru se věno-

vali situaci v zemi, zvláště otázkám, které se týkají vztahu s katolickou církví, budoucnosti Evropy a významu jejího kulturního, duchovního a křesťanského dědictví," uvádí se ve zprávě vatikánského tiskového střediska. Prezident Klaus vyjádřil radost z připravované návštěvy papeže České republiky.

Tiskové středisko Svatého stolce, Irena Sargánková, 30. 5. 2009, 12:20

Jáhenská svěcení

Letos nebude pro naši diecézi vysvěcen ani jeden kněz...

V sobotu 20. června 2009 v 10:00 v litoměřické katedrále sv. Štěpána přijali z rukou litoměřického biskupa Mons. Jana Baxanta jáhenská svěcení dva bohoslovci Litoměřické diecéze, absolventi Cyrilometodějské teologické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci:

- ◆ **Jiří Smolek** (Litoměřice)
- ◆ **Kamil Škoda** (Hodkovice nad Mohelkou).

V sobotu 12. září 2009 v 18:00 v arciděkanském kostele sv. Antonína v Liberci skrze modlitbu a vkládání rukou litoměřického biskupa Mons. Jana Baxanta přijmou svěcení trvalých jáhnů tito kandidáti:

- ◆ **Mgr. Jan Hedvík** (Česká Kamenice)
- ◆ **MUDr. Pavel Jurák** (Liberec 4)
- ◆ **Ing. Milan Richter** (Liberec 6).

ACEL 2009_06

Okénko do knihovny

autor: Ladislav Simajchl

název: Dospívání

z obsahu: kapitoly 17. Náš znak – kříž

Středem, od kterého my, křesťané, hledíme na svět, je Ježíšův kříž. Proto je naším znakem.

Každý spolek, každé společenství si volí za svůj znak, za poznávací znamení to, co je pro ně nejvíc charakteristické, myslivci smrkovou větvičku, hudebníci houslový klíč, horníci kladiva.

Kde žijí křesťané, tam se vyskytuje znamení kříže: v rodinách na čelní stěně bytu. V kostelích. Na věžích – zdaleka viditelné. Na rozcestích. Na hrobech křesťanů.

Ale nenapadlo tě také, co mně vrtávalo hlavou často, když jsem byl mladý, že by totiž znakem křesťanů mělo být něco veselého, živého, radostného? Kříž přeci znamená i lidské trápení. Říká se: „S tím člověkem má kříž“, když se myslí na to, že má nevyčísitelně nemocného synka. Můžeme tedy říci: kříž, to je symbol trápení. A to že je ten nejlepší znak křesťanů? To by přeci znamenalo: být křesťanem rovná se trpět, nést kříž, trápit se. Žádné záviděníhodné vyhlídky do života.

Jenže dnes už vím: takové chápání kříže je jednostranné. Svatý Pavel jej chápal jinak. Píše: „Slovo o kříži znamená pro nás velikou Boží sílu!“ Věděl totiž, že kříž

je sice znamením utrpení a smrti Pána Ježíše, ale tím že to nekončí. Kříž je i znamením zmrtvýchvstání Pána Ježíše, jeho života ve slávě. Ne nadarmo opěvujeme na Velký pátek kříž jako znamení vítězné, jako znamení života, znamení spásy. Proto je kříž znamením nás, křesťanů: když na něj pohlédneme, připomeneme si: po utrpení a smrti vstal Pán Ježíš z mrtvých. I po našem trápení přijde radost. Po Velkém pátku vždy přichází Boží Hod – Vzkříšení.

Můžeme to domyslit ještě dál. Kdo dělá kříž, vede ruku napřed shora dolů a pak napříč. Každý kříž má dva rozměry: vodorovný a kolmý. Příčné břevno, to jsou rozprážené ruce Pána Ježíše. Kdo rozprahuje ruce, otvírá náruč, chce někoho obejmout. Pán Ježíš k sobě zve tímto gestem všechny lidi. Říká: „Nejsi sám! Nežiješ sám! Já jsem tu pro tebe a ty buď pro druhé kolem sebe!“

Druhé svislé břevno kříže nám říká: Ježíš přišel od Otce a chce nás vést vzhůru k Otci. Ne, že bychom si mysleli, že Otec je „nahore“, v oblacích nad námi. To „nad námi“ říká spíš, že je nad námi tím, že je větší jak my, větší než všechny představy o něm, že nás nekonečně převyšuje, že právem k němu s obdivnou láskou voláme: Veliký Bože náš. Pohled na kříž ti tedy připomíná: Bůh k tobě sestupuje ve svém Synu; odpověz na to svým chováním, svým životem.

Vidíš: kříž je krásné znamení našeho života, naší víry. Připomíná nám smysl a cíl naší existence, připomíná nám svislým břevnem Boha nad námi a vodorovným břevnem lidí vedle nás. A co to utrpení? To se samozřejmě našemu životu nevyhne, i kdybychom před ním sebevíc zavírali oči. Kříž k nám ve chvíli trápení volá: „V tomto znamení zvítězíš!“ Pán Ježíš nás vybízí: „Vezmi svůj kříž každodenní a následuj mě“ – srovnej svůj krok s mou křížovou cestou a dojdeš se mnou k vítězství nad utrpením, uneseš to trápení. Kříž tedy neznamená, jak si někdy myslí pohané, že my křesťané se rádi trápíme a vyhledáváme utrpení. Vůbec ne. My víme dobře, že o trampoty se nám postarají lidé kolem nás, nepřátelé i přítelíčkové, že o utrpení se nám postará příroda kolem i naše tělo.

Křesťan utrpení nevyhledává, ale když přijde, věřící pohled na kříž mu dá sílu, aby je po vzoru Ježíšově nesl a unesl. A co ti, kteří kříž Kristův jako svůj znak odmítají? Ti žijí bez křížů? Ne. Vzpomeňte, že na Golgotě byly kříže tři: ten Ježíšův a náš, kříž víry a poslušnosti Otce. A pak tam byly ještě dva kříže – to jsou kříže těch, kdo odmítají kříž Ježíšův: vpravo kříž pozdní lítosti, vlevo kříž lhostejnosti.

Kříž stojí, jak víte, na všech lidských cestách. Poděkujme dnes za štěstí, že se smíme držet toho prostředního, toho Ježíšova.

O čem budeme tedy tento týden přemýšlet:

- ☞ *Jak umím unést něco nepřijemného, nemoc, bolest?*
- ☞ *Co pro mne znamená kříž u nás doma?*
- ☞ *Všimám si křížů u cest, venku? Chráním je, zdobím je?*
- ☞ *Jak pomáhám nést kříž jiným?*

vybrala MJ

Knihovna je v přízemí farní budovy (**Farní klub**). Knihy si zde můžete půjčovat, můžete si je zde i číst. Kromě domluvy s M. Jiráskovou je zavedeno **půjčování v neděli od 9:30 do 11:00** (K. Macoun). Seznam knih naleznete na našem webu.

Indie

Tak nám seriál o Indii skončil. O něco dříve, než bylo v plánu... Andrea se šťastně vrátila domů.

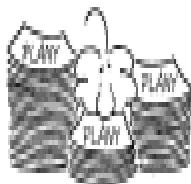
Pozor! Plánuje se setkání na faře, kdy by vyprávěla další své zážitky a odpovídala na vaše dotazy. Sledujte tedy oznámení...

Již z Čech Vás všechny zdraví Andrea Musilová

Farní rada

Zpráva z 15. zasedání Farní rady ze dne 14. června 2009

Zasedání FR bylo tentokrát trochu netypické. Využili jsme momentálně příznivého rozmaru počasí a rokovali jsme venku. A navíc k nám po značně dlouhé době přišel host: Ladislava Vopatová.

Program jednání:

- **Projednání podnětu L. Vopatové k zaujetí stanoviska k neonacistickým projevům spojovaným s našimi farnostmi (zejména Jílovské)**

L. Vopatová přednesla svůj podnět. Po diskusi, ve které všichni zdůraznili naprostou neslučitelnost nacistické - tedy potažmo i neonacistické ideologie a praxe s učením Církve, se farní rada usnesla na tom, že nejvýmluvnějším zaujetím stanoviska bude uspořádání cyklu osvětových přednášek věnovaným tématům současných projevů neonacismu a dále menšin, které jsou jím nejvíce ohroženy.

Cyklus přednášek uspořádá naše farnost a eventuálně další křesťanské církve během podzimu 2009.

Naše farnost oficiálně pozve veřejnost k přednáškám v písemném prohlášení, ve kterém rovněž shrne odmítavé stanovisko k projevům neonacismu, rasové zášti a rasově motivovanému násilí.

Navrženy byly 3 přednášky:

1. **Přednáška biskupa Václava Malého** k postojům Církve vůči rasové zášti, rasově motivovanému násilí a k řešení otázek, se kterými operují neonacisté (problém soužití s romskou menšinou, právo a pořádek...). Přednáška se může konat v prostorách děčínského zámku (např. zámecké kaple) a s uspořádáním může pomoci Děčínský zámek, p. o.

Biskupa Václava Malého osloví P. František.

2. **Přednáška Jaroslava Achaba Heidlera** k rasově motivovaným útokům vůči židovské komunitě v ČR a k občanským aktivitám vymezujícím se proti neonacismu; přednáška se může konat v prostorách děčínské synagogy nebo na husitské faře, s uspořádáním může pomoci Husitská církev v Děčíně.

Jaroslava A. Heidlera osloví Miloš Vavříčka.

3) **Přednášku Františka Lízny, SJ**, ke způsobu života romské komunity v Čechách, její kultuře a hodnotám. Přednáška by se měla konat na podmokelské faře, s uspořádáním může pomoci sdružení NATIVITY.

Františka Líznu osloví Martin Kolář prostřednictvím Josefa Horehledě.

Co je k realizaci cyklu přednášek ještě třeba:

- Vypracovat znění oficiálního pozvání farnosti na přednášky směřovaného veřejnosti (navrhne Petra Kolářová),
- grafické zpracování programu (navrhne Miloš Vavříčka),
- vymyslet název cyklu,
- PR koncepce přednášek (Miloš Vavříčka).

• **Pro samostudium doporučujeme...**

Pro lepší porozumění vztahu církve ke shora uvedeným hnutím si lze přečíst málo známou protinacistickou encykliku papeže Pia XI. (psanou německy!): MIT BRENNENDER SORGE. V elektronické podobě (ve slovenštině) je k dispozici na webové adrese <http://www.kbs.sk/?cid=1117033875>

Zapsal Martin Kolář

Další setkání Farní rady by se mělo uskutečnit v neděli 13. září 2009 v 18:45 (po večerní mši svaté). Na její členy se můžete opět obracet s vašimi podněty a připomínkami! Pište, volejte, mluvte, nabízejte svou pomoc, ...

Kontaktujte členy FR - nezůstávejte v pasivitě!

Jméno	Funkce
P. František Jirásek	předseda Farní rady
Martin Kolář	místopředseda
Zuzana Bumbová	zapisovatelka
Jindřich Macoun	člen
Jiří Málek	člen
Rudolf Sticha	člen
Miloš Vavříčka	člen

Pout' do Dolního Žlebu

Kostel Nejsvětější Trojice bude po dobu opravy **uzavřen**. Přesto, kdo bude mít zájem, může se v tu dobu zastavit na hřbitově a udělat si pěkný výlet...

Modlitební setkání se konají každou 1. neděli v měsíci ve 13:45.

Rok 2009	5. července	2. srpna	6. září
4. října Prostř. Žleb – kaple Andělů Strážných		1. listopadu	6. prosince

vlakové spojení:

(cena 20 / 15 Kč – cena za normální jízdné / zákaznické jízdné - **levnější je zakoupit skupinovou, či zpáteční jízdenku!**)

Děčín hl. nádr.	13:01	15:01	16:45	Dolní Žleb	14:09	16:09	17:03	18:09
Čertova Voda	13:11	15:11	16:55	Čertova Voda	14:15	16:15	17:08	18:15
Dolní Žleb	13:16	15:16	17:00	Děčín hl. nádr.	14:24	16:24	17:18	18:24

Hospodaření – farnost Podmokly a Jílové

Rok 2009	Sbírky		Společně odvedené mimořádné sbírky	
	vybráno			
	Podmokly	Jílové	Částka	Účel
Leden	9 198 Kč	1 813 Kč	2 600 Kč	Na církevní školy
Únor	8 955 Kč	1 240 Kč	4 650 Kč	Svatopetrský halář
Březen	6 913 Kč	1 534 Kč	0 Kč	
Duben	10 968 Kč	1 841 Kč	600 Kč	Na Svatou zemi
			4 734 Kč	Na návštěvu sv. Otce
Květen	10 208 Kč	2 206 Kč	3 050 Kč	Na TV Noe
Červen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Součet	46 242 Kč	8 634 Kč	15 634 Kč	

Biblický koutek**28. část**

Politici a náboženské osobnosti. V židovské společnosti se utvářely různé skupiny podle politických a náboženských názorů: eséni, zbožní odpůrci a pacifisté, kteří odmítali službu chrámových kněží; farizeové, kteří přísně dbali na zachování Zákonu a podporovali Makabejské; saduceové, kněžské skupiny, do kterých se řadili bohatí Židé.

Juda Makabejský. Synů Matatiáše bylo pět: Jan, Juda, Eleazar, Jonatan a Šimon. Rodina naposledy jmenovaného vládla v Izraeli až do Ježíšovy doby. Ve městě Modin, kde vypuklo celé povstání, je možné i dnes shlédnout hrobky Makabejských bratrů.

Zasvěcení. Svátek Zasvěcení se každoročně po osm dnů slaví v celém židovském světě. Je známý také jako „svátek světel“ (Chanuka) kvůli svícnu s devíti rameny, který každá zbožná rodina po západu slunce vystavuje na místo, na kterém jej mohou spatřit všichni kolemjdoucí.

(pokračování příště)

z knihy Katedrála moudrého písaře, připravila M. J.

Informace, aneb co se událo a co nás čeká

z toho, co se podařilo zjistit...

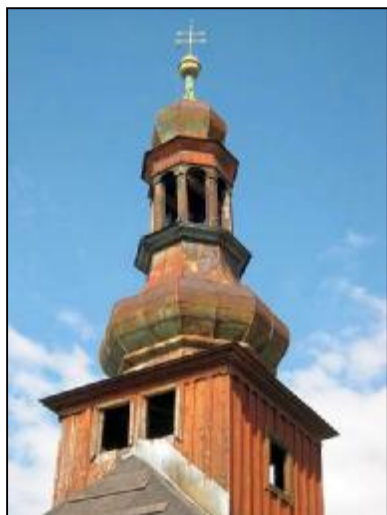
☞ **Chlapi ze severu** - Setkání Chlapů ze severu s biskupem Baxantem proběhlo 18. června na faře v Bohušovicích n/O. Bylo tam dobře...

- ☞ **Den otců** - Milí chlapi - otcové, dodatečně vše nejlepší ke Dni otců (neděle 21. června).
- ☞ **Pout' Javory** - v kostele sv. Prokopa v sobotu 4. července 2009, 15:30.
- ☞ **Pout' Sněžník** - sobota 18. 7. v 15:00 kaple Panny Marie Karmelské.
- ☞ **Meditace** - 26. července 2009 se bude na naší faře promítat: *Meditace P. Stanislava Weigela*.
- ☞ **Tyto a další informace** - na webu: RKF.DC.Podmokly@seznam.cz - navštivte naše/vaše stránky!

Javory

Již se stává tradicí poutní setkání v kostele v Javorech. Bude tomu tak 4. července v 15:30 i letos.

Barokní kostel sv. Prokopa byl postaven roku 1748 na místě původní kaple. Ze zajímavých webových stránek: *Poškozené a zničené kostely a kaple v České republice, viz.:*

<http://www.kostely.tnet.cz/?load=detail&id=6674>

se dozvídáme:

V současné době je v rekonstrukci. Loď mimo přístavek má nové krovy a střechu provizorně krytou lepenkou. Věž má střechu z rezavého plechu; je mírně vychýlena z osy. Pod novou střechou je třeba dozrát chybějící zdivo. V zadní stěně svislé praskliny. Omítka silně poškozena. Okna zabetonována. Zavřené. Strop uvnitř podepřen dřevěným lešením, klenba nad presbytářem pokleslá. – Kostel patří církvi; v roce 2009 půjde na jeho opravu 155 000 Kč z dotačních programů Ministerstva kultury ČR.

Pokud bude pěkné počasí, můžeme se inspirovat následujícím výletem po žluté turistické značce (Děčín - Popovický vrch, 1 km - Krásný Studenec, 6 km - Bohyně, 6,5 km - Javory - Lysá - zřícenina Blansko, 14 km - pokračuje do Ústí nad Labem).

Popis trasy - Od hlavního nádraží v Děčíně jdeme k poště, točíme se kolem kina Sněžník, křížujeme železniční trať a pokračujeme mezi vilami po úpatí Popovického vrchu, který obejdeme městskou čtvrtí Václavov směrem k západu. Za obcí Krásný Studenec vystoupíme po polní cestě do sedla mezi vrchem Chmelníkem a Lotarovým vrchem. Pozvolným sestupem mezi ovocnými sady po cestě scházíme do údolí Bohyně. Procházíme obcí Stará Bohyně. Značka vede přes most a kolem transformátoru po pěšině směruje vzhůru k Javorům. Procházíme obcí Javory. Zde lze za obcí zahrnout mimo stezku a vystoupit na Javorský vrch. Pokračujeme k jihu přes Lysou na zříceninu Blansko. Dále žlutá pokračuje až do Ústí nad Labem.

R. S.

Poutní bohoslužba na Sněžníku

V osadě Sněžník se již třetím rokem koná poutní setkání. Sejdeme se 18. července 2009 u kaple Panny Marie Sněžné (naproti hotelu Sněžník) v 15 hodin, odkud půjdeme procesím ke kamenné kapličce, stojící při silnici nedaleko křižovatky silnic u Hřebenové chaty.

I kapličky mají svůj příběh, ta naše kamenná dokonce velmi poutavý, proto se u něho krátce zastavme. Podle nejisté zmínky, stávala hornická kaple v osadě

Sněžník již počátkem reformace. Jestli to bylo na místě pozdější kamenné kapličky, však nevíme. Ze seznamu sakrálních objektů z roku 1836 se jen dovídáme, že se o kapli starala obvykle obec, a že se uvnitř nacházel na dřevě malovaný obraz Nejsvětější Trojice, které je kaple zasvěcena. U kapličky došlo k dramatické události, popsané v pamětní knize obce Sněžník: „LP 1842, 10. října dopoledne, vyorával Ignaz Werner, zahradník z č. p. 25, s jedním volem a krávou na návrší zvaném Kapellenhügel brambory. Kolem deváté hodiny, když byl uprostřed kopečku asi 5 sáhů za kaplí, se kráva, zapřažená vpravo, náhle probořila. Řetěz kolem hlavy se jí přetrhnul a zvíře se propadlo do staré, nikým netušené šachty, jež byla 10 loktů hluboká, 4 lokte dlouhá a 2 lokte široká.

Na dně se nacházelo 4 1/2 lokte vody. Šachtu pokrývala vrstva zeminy sotva 18 až 20 palců silná. Na oračovo volání o pomoc se seběhli lidé, kteří na okolních polích pracovali a za pomoci lan, upevněných za rohy, krávu po tříčtvrtěhodinovém usilovném pachtění živou vyprostili a zachránili.“ Ignaz Werner dovedl být za záchranu krávy vděčný - v roce 1844 nechal na místě starší kaple postavit kapli novou. Bývala bíle omítnutá a v trojúhelníkovitém štítě měla zapuštěnou malou niku, sloužící pro umístění sochy svätce. O kapličku se po roce 1945 starala nějaký čas paní Ježová. Nosila sem květiny a vedle modré sochy Panny Marie zapalovala svíčku. Pak již kaple nezadržitelně chátrala. Ačkoliv byla postavena z pískovcových kvádrů,

podepsalo se na ní drsné podnebí a dlouhý čas, po který nebyla udržována. Střecha se rozpadla a srážky a mráz dílo dokonaly - v roce 1990 tu zbyla jen rozvalina. Jelikož stála při silnici, hodila se jako skládka odpadu kolemjedoucím. Kamenný dveřní portál se uvolnil a kaple byla na pokraji zániku.

V poslední chvíli se jí ujal Petr Zámíš z Děčína, který ji se svým otcem a s přáteli po řadu let opravoval. V závěrečné etapě podpořil renovaci kaple Městský úřad

v Jílovém, jenž zaplatil namalování obrazu svaté Trojice. V sobotu 13. října 2007 byla kaple vysvěcena.

Není to podivuhodné, že malá bezvýznamná kaplička přestála všechny společenské a hospodářské proměny, ke kterým za dobu její existence došlo? Jako by byl v jejím příběhu přítomen kousek nadpřirozeného světa, kousek vzkříšení.

KS

Řád mše svaté

Úvod

První a druhé církevní přikázání zavazuje každého pokřtěného staršího sedmi let, schopného používat svůj rozum, k účasti na celé mši svaté o nedělích a zasvěcených svátcích. To jsou v naší zemi Hod Boží vánoční 25. prosince a slavnost Matky Boží, Panny Marie 1. ledna. Kdo toto přikázání bez vážné příčiny dobrovolně porušuje, dopouští se těžkého hříchu.

Je dobré si v této souvislosti uvědomit, že mše svatá začíná vstupním zpěvem, když kněz přichází k oltáři, a končí závěrečným požehnáním. Účast na mši svaté však neznamená pouhou fyzickou přítomnost. Není vhodné se během mše svaté „něčím zabavovat“, byť by to byla třeba soukromá modlitba růžence, nebo zpěv náboženských písní, zatímco „si kněz slouží svou mší“. Těmto nešvarům má právě liturgická reforma zabránit tím, že každého zve, aby se do slavení eucharistie aktivně zapojil. Není žádná nedůležitá část mše svaté. Je možné, že leckdo zná mešní texty z paměti. Možná spolehlivěji než kněz, který eucharistii celebruje. Znáť napaměť ale ještě neznamená pochopit. Pojďme se tedy podívat na jednotlivé části mše svaté a pokusme se nepřehlédnout jejich význam. Každá část je důležitá a může nám přinést duchovní užitek.

Mše svatá má dvě hlavní části. To ví každé dítě, které se připravuje na první svaté přijímání. V první části, bohoslužbě slova, se setkáváme s Kristem v jeho slově. Snažíme se porozumět událostem, které na něj ukazovaly během dějin spásy, jak je máme zaznamenány ve Starém zákoně. Sledujeme působení Ducha svátého v první církvi, jak nám je ukazují Skutky apoštolů a novozákonní listy. Především ale posloucháme slova samotného Krista, který k nám mluví v evangeliu. Úkolem kněze je, aby Boží slovo věřícím vykládal v homilii. Odpovídáme na ně s vírou ve společné modlitbě proseb. V dřívějších dobách to byla jediná část, které se směli zúčastnit i katechumeni, proto se také nazývá bohoslužba katechumenů.

Ve druhé části, bohoslužbě oběti, přinášíme Bohu oběť nejsvětější - jeho vlastního Syna, který se za nás obětoval krvavým způsobem na kříži a tuto oběť znovu zpřítomňuje při každé mši svaté. Slavení Kristovy oběti je ústřední tajemství naší víry. Tak velké, že není dopřáno, aby se ho účastnil kdokoliv. Dokonce katechumeni byli před bohoslužbou oběti vyzýváni, aby opustili shromáždění. Když se Pán Ježíš po svém zmrtvýchvstání zjevil učedníkům, jdoucím z Jeruzaléma do Emauz, vysvětloval jim, co se ve všech částech Písma na něj vztahuje. Potom se jim dal poznat, když s nimi lámal chléb. Když jim zmizel z očí, říkali si: „Copak nám nehořelo srdce, když nám vykládal Písma?“ „Lámání chleba“ je termín, který používali první křesťané pro slavení eucharistie. Je tedy možné, že v této události, kterou

nám zaznamenal evangelista Lukáš, můžeme vidět základní prvky mše svaté, jak ji dnes slavíme my. S hořícím srdcem posloucháme Kristova slova, abychom s ním pak lámali chléb.

Pokračování příště...

<http://svatamse.ic.cz/>, autor nezjištěn...

Můj pohled na vztah církevních restitucí a politiky

Vztahy jsou složité a zašmodrchané. Zkusme si to tedy zjednodušit, a to klidně s vědomím toho, že se zmýlíme. Nebyli bychom ani první, ani poslední.

Připomínám, že je dost jedno, v jaké formě se majetek bude či nebude vracet. Možnou situaci popíšme dvěma stavy ano (bude se vracet taková část, která stojí za to) a ne (nebude se vracet buď nic, nebo směšně málo). Politickou scénu si rozdělme opět na dvě části, na pravici (která vrácení připouští) a levice (která vrácení ne-připouští). KDU-ČSL můžeme z tohoto pohledu zařadit mezi pravici.

Takže máme hráče a bank. Zkusme nyní rozdat karty. Jaké máme situace:

1. Jsme před volbami a není jasné, jak volby dopadnou. Levice láká voliče nezakrytě a upřímně tím, že když vyhraje, nebude vracet nic, na což slyší aktivní nepřátelé církve a idealisté, kteří chtějí „návrát“ k ideálu chudoby (nikdy ve všeobecnosti v církvi neexistujícímu). Pravice láká voliče nezakrytě a upřímně na to, že když vyhraje levice, nic se vracet nebude. Ti voliči, kteří nejsou schopni elementárních logických operací si to vykládají tak, že když vyhraje pravice, něco se vracet bude. Je důležité si uvědomit, že i mezi voliči pravice je mnoho těch, kteří vracet nechtějí nic, ale volební program „když vyhraje levice, vracet se nebude“ je od volby pravice neodradí. Je by odradilo až to, kdyby se skutečně vracet začalo, nebo alespoň nebezpečí, že se vracet začne, by reálně hrozilo.

2. Jsme po volbách a vyhrála levice. Situace je jasná. Vracet se nic nebude a tematika je dle bodu 1. připravena na další volby, je totiž výhodné pro obě strany s tematikou restitucí operovat.

Nebo vyhrála pravice a situace je opět jasná. Co by z toho pravice měla, kdyby vrátila? Jednak by automaticky prohrála následující volby, jednak by nadosmrti byla podrobena antireklamě (tihle to vrátili, zrádci a zaprodanci!) a jednak by na vrácení nemohla sbírat kladné křesťanské body. Nikdo nebude volit pravici za to, že už vrátila, zvláště když v křesťanských hrudích bijí většinou srdce výrazně levicová. Takže se také vracet nebude, ale je nutno zatančit nějaký rituální taneček, aby bylo možno operovat s restitucemi i v dalších volbách.

Tak, to je vše. Jiná situace nastat nemůže. Vždy je totiž buď před volbami, nebo po volbách.

Je tedy evidentní, že:

- a) vracet se nikdy nebude
- b) pro obě strany politické scény je výhodné, aby problematika restitucí nespadla pod stůl
- c) pro církev je mimořádně nevýhodné, aby problematika restitucí nespadla pod stůl. Jednak si tím sama upevňuje negativní PR, jednak se snaží v rámci udržení

naděje nikoho na politické scéně moc nenaštvat nějakými nepopulárními prohlášeními k populárním tématům.

A moje prognóza vyplývající z výše uvedené analýzy? Je veskrze optimistická.

Diskutovat o vracení se bude ještě 15 let, než téma vyčpí. Jakmile vyčpí, politici se o ně přestanou zajímat a v tichosti a pravolevé shodě zruší blokační paragraf bez náhrady. Církev to během dalších pěti let vydýchá a začne evangelizovat.

Ale toho už se já v aktivním věku nedožiju.

JiKu

<http://www.confugium.cz/?a=1&id=295&PHPSESSID=59457208fa60aa28e9a7cb91c33eef2c>

Prokletí majetku

Určitá část majetku naší farnosti byla spočítána na 25 milionů Kč. Připočtu-li cenu kostelů a kulturních památek, lehko dojdou k 200 milionům. Jenže nic z toho nepřináší žádný výnos. Mimo vlastních sbírek nemáme žádné finanční zdroje, na vlastní činnost nedostáváme žádný příspěvek. Z čeho budeme udržovat kostely, které jsou bohatstvím této země a společnosti?

Přispívá-li stát na opravu kulturní památky, musíme si mezi sebou vybrat 10 % podíl. Toho v budoucnu nebudeme schopni - vymíráme. Nadbytečný majetek se nám stává prokletím. Kněžím užírá čas na pastorači. Nemám dost času ani na nemocné, umírající, na pastorači, ani na sebe. Až se veřejnost dozví ceny našich majetků, určité kruhy toho zneužijí. Kdybychom získali restituce, pochybuji, že bychom s nimi uměli hospodařit. Myslíte, že k tomu dostaneme hřivny od Boha?

Nebylo by řešením (teď v hospodářské krizi), nabídnout státu restituce - jako při „milostivém létu“ - a zároveň státu odevzdat všechny kostely? (Zákony našeho státu neumožňují kostel darovat státu, ale třeba by se to dalo vyjednat.) Líbilo by se mi, aby se o kulturní památky stát staral - jako ve Francii. Zvláště, když si stát ponechal ukradený majetek, z kterého se kostely udržovaly.

Nouzi přežijeme, obávám se, zda přežijeme péči o nadbytečný majetek.

Václav Vacek, Okénko do farnosti 5/2009

Slavnosti a svátky

LITURGIE

3.	7.	Svátek sv. Tomáše, apoštola
5.	7.	Slavnost sv. Cyrila, mnicha a Metoděje, biskupa, patronů Evropy
11.	7.	Svátek sv. Benedikta, opata, patrona Evropy
23.	7.	Svátek sv. Brigity, řeholnice, patronky Evropy
25.	7.	Svátek sv. Jakuba, apoštola

Výroční dny biskupů

1.	7.	Mons. Hrdlička	kněžské svěcení (1972)
5.	7.	Mons. Esterka	jmenován tit. biskupem (1999) - 10. výročí

10. 7. Mons. Radkovský převzetí diecéze (1993)
26. 7. Mons. Koukl jmenován biskupem (1989) - 20. výročí

Setkávání

- ◆ 1. neděle ráno v kostele - dětská mše svatá
- ◆ 1. neděle od 13:45 - pouť do Dolního Žlebu
- ◆ ~~2. neděle v měsíci od 18:45 - setkání Farní rady~~
- ◆ 4. neděle v měsíci od 18:45 - setkání s promítáním
- ◆ každou neděli od 9:30 do 11:00 - knihovna / čítárna
- ◆ každé úterý od 14:00 do 14:50 na faře - nácvik scholy
- ◆ každé úterý po večerní mši svaté - večerní chvály
- ◆ každou středu od 19:30 v kostele - modlitební večer
- ◆ každou středu od 20:00 na faře - filozofický kurz
- ◆ 3. čtvrtek v měsíci od 20:00 - setkání rodin
- ◆ každý čtvrtek od 17:45 do 18:30 na faře - Apoštol Pavel
- ◆ 2. pátek v měsíci od 18:45 - křeslo pro hosta
- ◆ 13. v měsíci v 18:30 - Fatimský večer
- ◆ 18. v měsíci v 17:00 - Obnova zasvěcení P. Marii, mše

Setkávání v Jílovém

- ◆ každý pátek od 20:00 po rodinách - setkávání (modlitba a rozhovory)

Pořad bohoslužeb v kostele sv. Františka

Neděle	09:00	17:30	
Pondělí	08:00		
Úterý		17:00	
Středa	08:00		
Čtvrtek		17:00	
Pátek		17:00	
Sobota		17:00	Bynov ^{*/}

*/ Přes letní období (květen - září) jsou mše svaté v **liché týdny v kostele**, v **sudé týdny v pečovatelském domově, vždy od 17:00**

Ostatní pořady bohoslužeb

Jílové **Neděle** **10:45** Kostel Nejsvětější Trojice

→ Příští číslo vyjde, dá-li Pán, v neděli 26. 07. 2009, před 1. neděli v srpnu ←

Časopis je možno si vzít za dobrovolný příspěvek (náklady na tisk tohoto čísla: 10 Kč)